

วิธีดำเนินการวิจัยและวิธีรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับมัธยมปีที่ 3 โรงเรียน สตรี วัชรินทร์สวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2527 จำนวน 14 ห้องเรียน รวม 577 คน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยใช้กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนโรงเรียนสตรีวัชรินทร์สวรรค์ทั้งหมด
2. ดำเนินการ วิเคราะห์ภาวะทางอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบวัด ภาวะทางอาชีพของ ไครส์ท เพื่อแสดงว่าห้องเรียนทุกห้องมีความไม่แตกต่างกัน ซึ่งปรากฏผลคะแนนเป็น ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าคะแนนมัธยัมเลขคณิต ($\bar{x}$) จากแบบวัดภาวะทางอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

ชั้น	จำนวนนักเรียน (คน)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)
3/1	42	25.92
3/2	39	25.97
3/3	42	25.07
3/4	44	24.93
3/5	42	27.24
3/6	42	25.50
3/7	40	25.58
3/8	42	26.69
3/9	44	26.55
3/10	41	26.56
3/11	39	25.95
3/12	38	25.53
3/13	42	24.76
3/14	40	24.25
รวม	577	25.75

เมื่อพิจารณาระหว่างห้องเรียนต่าง ๆ ที่เสนอมาในตารางที่ 1 โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One Way ANOVA) ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมทางอาชีพของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 14 ห้องเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. สุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง 2 ห้องเรียน โดยวิธีสุ่มแบบสองชั้น ได้ห้อง 3/1 และ 3/8 ซึ่งมีจำนวนนักเรียนห้องละ 42 คน
4. สุ่มนักเรียนห้อง 3/1 โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย จำนวน 12 คน ให้เป็นกลุ่มทดลองที่จะได้รับการแนะแนวอาชีพแบบกลุ่มย่อย โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่ม ซึ่งกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมทางอาชีพ เท่ากับ 26.67
5. ทำนองเดียวกับสุ่มนักเรียนห้อง 3/8 โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย จำนวน 12 คน ให้เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแนะแนวอาชีพในชั้นเรียนตามปกติ โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้สอน ซึ่งกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมทางอาชีพ เท่ากับ 26.66

จากการวิเคราะห์ค่า t ($t - test$) พบว่า คะแนนพฤติกรรมทางอาชีพของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่าคะแนนจากแบบวัดพฤติกรรมทางอาชีพ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t ($t - test$) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ครั้งทดสอบก่อนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	26.67	3.84	0.003
กลุ่มควบคุม	26.66	3.54	

ความแม่นยำของแบบวัดวุฒิภาวะทางอาชีพ - มาตราวัดทัศนคติ

โครส์ท (Crites, 1973: 15-21) ได้ทำการวิเคราะห์ความแม่นยำของแบบวัดวุฒิภาวะทางอาชีพ - มาตราวัดทัศนคติโดยการวิเคราะห์ความแม่นยำ 3 อย่าง คือ

1. ความแม่นยำตามเนื้อหา (Content Validity) ใช้การวิเคราะห์ความหลักเหตุผล (Logical Analysis) ข้อคำถามของแบบทดสอบได้มาจากทัศนคติของผู้รับการปรึกษาในการปรึกษาทางอาชีพแล้วนำมาคัดเลือกข้อคำถามที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพ โดยวิธีของฟลานาแกน (Flanagan) และวิเคราะห์ข้อความเชิงประจักษ์ โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นนักจิตวิทยา การปรึกษาคัดสิน 10 คน ให้ง่าข้อความใดเป็นการตอบสนองที่มีวุฒิภาวะทางอาชีพ ใช้เกณฑ์ความสอดคล้องของผู้ตัดสิน ผลปรากฏว่าการวิเคราะห์เชิงประจักษ์และการวิเคราะห์ตามเหตุผลมีความสอดคล้องกัน 74 %
2. ความแม่นยำตามเกณฑ์สัมพันธ์ (Criterion - Related Validity) จากมาตรฐานสำหรับแบบทดสอบและคู่มือ สำหรับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา กล่าวไว้ว่าความแม่นยำตามสภาพ ได้จากการเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบกับตัวแปรภายนอก ซึ่งเป็นตัวแปรที่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นลักษณะที่ทองการวัด ในเรื่องนี้มีผู้ศึกษาพอสรุปได้ดังนี้ ฮอนเดนเคอร์ (Hallender, 1964) ศึกษาพบว่า วุฒิภาวะทางอาชีพ - มาตราวัดทัศนคติ นี้มีความแปรปรวนร่วมอย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปรที่เป็นเกณฑ์ คือ ความคงที่ การตัดสินใจ ความเป็นจริงและการเลือกอาชีพของนักเรียนชายและหญิงระดับ 6-12 คาเรก (Carek, 1965) ศึกษาพบว่า แบบวัดวุฒิภาวะทางอาชีพ - มาตราวัดทัศนคติมีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพ คูเทอร์ (Cooter, 1966) ศึกษาพบว่า แบบวัดวุฒิภาวะทางอาชีพ - มาตราวัดทัศนคติมีความสัมพันธ์แบบสำรวจความพอใจในอาชีพของกริบอนส์และโลนส์ และ บาโทรี (Bathory, 1967) ศึกษาพบว่าแบบวัดวุฒิภาวะทางอาชีพ - มาตราวัดทัศนคติ นี้มีความสัมพันธ์กับแบบสำรวจความพอใจในอาชีพของมิลเลอร์และฮอดเลอร์ของนักเรียนระดับ 9 และ 13 ซึ่งจากงานวิจัยเหล่านี้ จึงพอสรุปได้ว่า แบบวัดวุฒิภาวะทางอาชีพ - มาตราวัดทัศนคติ นี้มีความแม่นยำตามเกณฑ์สัมพันธ์

3. ความมั่นคงทางโครงสร้างทฤษฎี (Construct Validity)

มีงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า แบบวัดภาวะทางอาชีพ มาตราวัดทัศนคติมีความสัมพันธ์กับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางอาชีพ ดังนี้

บาร์ทเลทท์ (Bartlett, 1968) ศึกษาพบว่านักเรียนที่มีคะแนนภาวะทางอาชีพสูง จะมีบุคลิกภาพ ดังนี้ มีความมั่นใจ มีอิสระ มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง มีอำนาจและไม่คล้อยตามผู้อื่น

ไครส์ท และ แซมเลอร์ (Crites & Semler, 1967) ศึกษาพบว่าแบบวัดภาวะทางอาชีพ มาตราวัดทัศนคติ มีความสัมพันธ์กับพัฒนาการทางการศึกษา และบุคลิกภาพ โดยวิธีการศึกษาระยะยาว และจากการศึกษาของซูเปอร์ ก็แสดงว่าคะแนนจากแบบวัดภาวะทางอาชีพ มาตราวัดทัศนคติ มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความพยายามในการเรียนและประสบความสำเร็จในอาชีพ นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการเผชิญปัญหา การเตรียมตัวและความก้าวหน้าในอาชีพ

การค้นพบความสัมพันธ์ที่สมเหตุสมผลทางทฤษฎี เป็นการสนับสนุนว่า แบบวัดภาวะทางอาชีพ มาตราวัดทัศนคติมีความมั่นคงทางโครงสร้างทฤษฎี

ในปี ค.ศ. 1977 พรรณราย นิมขุนทด ได้แปลและดัดแปลงแบบวัดภาวะทางอาชีพ มาตราวัดทัศนคติ ฉบับนี้มาใช้ในประเทศไทย เพื่อศึกษาภาวะทางอาชีพของนักเรียนสาธิต โดยคำนึงถึงภาษาที่แปลให้เหมาะกับวัฒนธรรม และวัยรุ่นของไทย โดยการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ และหาความมั่นคงของแบบวัดด้วยการวิเคราะห์ ความเหตุผล โดยวิเคราะห์ข้อคำถามแต่ละข้อ ผลจากการศึกษาพบว่า คะแนนจากแบบวัดภาวะทางอาชีพ มาตราวัดทัศนคติ มีความสัมพันธ์กับการประเมินของครูเกี่ยวกับภาวะทางอาชีพของนักเรียน นอกจากนั้นผลการวิจัยพบว่า คะแนนภาวะทางอาชีพ มาตราวัดทัศนคติ มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนและระดับอาชีพของบิกามารคา ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยในต่างประเทศ และวิเคราะห์ค่าความเชื่อถือได้ของแบบวัด เท่ากับ .83

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดภาวะทางอาชีพ มาตราวัดทัศนคตินี้ไปทดลองใช้กับนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมปีที่ 3 โรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ จำนวน 50 คน ทอบ เนื่องจากการทรวัดให้คะแนนเป็นแบบ 0 กับ 1 ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ค่าความเชื่อถือได้ โดยใช้สูตร

K - R 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) ได้ค่าความเชื่อถือ
ได้เท่ากับ .72

ขั้นตอนในการวิจัย

ผู้วิจัยได้จัดขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการทดลอง

1.1 ผู้วิจัยสร้างกิจกรรมในการเข้ากลุ่มแนะแนวอาชีพแบบกลุ่มย่อย จากเอกสารและตำราต่าง ๆ และตรวจสอบกิจกรรม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ คือ อาจารย์ ดร.จีน แมรี่, รองศาสตราจารย์ วชิร ทรัพย์มี, และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวลศิริ เปาโรหิตย์

1.2 มีหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวิคอัสสวรงค์ เพื่อขอความร่วมมือ

1.3 กำหนด วัน เวลา และการร่างการจัดแนะแนวอาชีพแบบกลุ่มย่อย ในแต่ละครั้ง ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 แสดงตารางการจัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพแบบกลุ่มย่อย

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	หัวข้อกิจกรรม	
1 - 2	นักเรียนได้สำรวจและวิเคราะห์ตนเอง	เส้นลวกชีวิต	1. ความรู้ ความเข้าใจ ในตนเอง
3	นักเรียนทั้งความปรารถนาของชีวิต ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ	ฉันทองการเป็นอะไร	
4	นักเรียนรู้ความสนใจ ความสามารถ ความถนัด และค่านิยมในอาชีพของตนได้	คุณลักษณะส่วนตัวของฉันท	
5 - 6	นักเรียนรู้แนวทางการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เมื่อจบชั้นมัธยมปีที่ 3	โลกกว้างทางการศึกษา	
7 - 8	นักเรียนรู้ลักษณะอาชีพโดยทั่วไป	โลกกว้างทางอาชีพ	2. ความรู้ความเข้าใจ ในแนวทางการศึกษาและอาชีพ
9	นักเรียนรู้จักยุทธวิธีในการตัดสินใจเลือกอาชีพ	ทักษะการตัดสินใจ	3. การวางแผน อาชีพ
10 - 11	นักเรียนทดลองเลือกอาชีพและรู้รายละเอียดในอาชีพที่ตนเลือกหรือสนใจ	ตารางอาชีพของฉันท	
12	นักเรียนรู้จักวางแผนในการศึกษาและอาชีพ	หัวใจศักรู	
13	นักเรียนรู้หลักในการทำงาน ซึ่งประสบความสำเร็จ	หลักในการทำงาน	
14 - 15	นักเรียนสามารถนำหลักเกณฑ์จากครั้งที่ 1 ถึง ครั้งที่ 13 มาวางจุดมุ่งหมายทางอาชีพของตนได้	จุดมุ่งหมายทางอาชีพของฉันท	

1.4 ให้นักเรียนที่เป็นประชากรทั้งหมดทำแบบวิทัศนภาวะทางอาชีพ แล้วคัดเลือกนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มแบบสองชั้น คือกลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเรียน คือ ห้อง 3/1 และ 3/8 แล้วสุ่มนักเรียนในห้อง 3/1 ด้วยวิธีสุ่มแบบง่าย จำนวน 12 คน ให้เป็นกลุ่มทดลองที่จะได้รับการแนะแนวอาชีพแบบกลุ่มย่อย และสุ่มนักเรียนในห้อง 3/8 ด้วยวิธีสุ่มแบบง่ายเช่นกัน จำนวน 12 คน ให้เป็นกลุ่มควบคุมที่จะได้รับการสอนแนะแนวอาชีพในชั้นเรียนตามปกติ

1.5 เวลาที่ใช้ในการทดลอง ผู้วิจัยใช้เวลาเรียนของนักเรียนในการวางเรียนตามปกติ คือ ในชั่วโมงกิจกรรมแนะแนว สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้

กลุ่มทดลอง - ทุกวันศุกร์ เวลา 15.10 - 16.00 น. รวม
15 สัปดาห์

กลุ่มควบคุม - ทุกวันจันทร์ เวลา 14.20 - 15.10 น.
รวม 15 สัปดาห์

1.6 ผู้วิจัยเตรียมเอกสาร และอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมแนะแนวแต่ละครั้ง ตลอดจนเทปบันทึกเสียง เพื่อใช้ในการบันทึกเสียง ขณะเข้ากลุ่มทุกครั้ง

2. ขั้นตอนการทดลอง

2.1 ผู้วิจัยได้เริ่มการแนะแนวอาชีพแบบกลุ่มย่อย กับกลุ่มทดลอง ทั้งครั้งที่ 1 - ครั้งที่ 15 ในระหว่างวันที่ 30 พฤศจิกายน 2527 ถึง วันที่ 8 มีนาคม 2528 ณ โรงเรียนสตรีวิเศษสรสวรรค์ ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนในชั้นเรียนตามปกติระหว่าง วันที่ 26 พฤศจิกายน 2527 ถึง วันที่ 4 มีนาคม 2528 รวม 15 สัปดาห์ เช่นเดียวกัน ซึ่งนักเรียนในกลุ่มทดลองได้เข้าร่วมกิจกรรมในกลุ่มย่อย 15 ครั้ง โดยมีสมาชิก 1 คน ขาดการเข้ากลุ่มเพียง 1 ครั้ง เนื่องจากป่วย ส่วนกลุ่มควบคุมนักเรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนครบทุกครั้ง

2.2 การเข้ากลุ่มแนะแนวอาชีพแบบกลุ่มย่อยของกลุ่มทดลองในแต่ละครั้ง มีรูปแบบดังนี้

น:

2.2.1 ผู้นำกลุ่มชี้แจงวัตถุประสงค์ และหัวข้อกิจกรรมในแต่ละครั้ง เมื่อเริ่มกลุ่มใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที

- 2.2.2 ผู้นำกลุ่มอธิบายกิจกรรม ใช้เวลาประมาณ 5 นาที
- 2.2.3 นักเรียนทำกิจกรรม ใช้เวลาประมาณ 20-35 นาที
- 2.2.4 นักเรียนร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และการซักถามปัญหา ใช้เวลาประมาณ 15-40 นาที โดยผู้นำกลุ่มเป็นผู้เอื้ออำนวยให้มีการแสดงความคิดเห็นกันอย่างกว้างขวาง ตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม
- 2.2.5 นักเรียนและผู้นำกลุ่มร่วมกันสรุปผลและข้อคิดที่ได้จากกิจกรรม ใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที

2.3 การเข้ากลุ่มแนะแนวอาชีพแบบกลุ่มย่อยของกลุ่มทดลอง คังแสง
ในตารางต่อไป

ตารางที่ 4 แสดงช่วงระยะเวลาของการเข้ากลุ่มแนะแนวอาชีพแบบกลุ่มย่อย
จำนวนนักเรียนที่เข้ากลุ่มและกิจกรรมที่ใช้

ครั้งที่	วัน / เวลา	จำนวนนักเรียน ที่เข้ากลุ่ม	ชื่อกิจกรรม
1	30 พฤศจิกายน 2527 15.10 - 16.00 น.	12	เส้นลวกชีวิต
2	7 ธันวาคม 2527 15.10 - 16.00 น.	12	เส้นลวกชีวิต (ต่อ)
3	14 ธันวาคม 2527 15.10 - 16.00 น.	12	ฉันต้องการเป็นอะไร
4	21 ธันวาคม 2527 15.10 - 16.00 น.	12	คุณลักษณะส่วนตัวของ ฉัน
5	28 ธันวาคม 2527 15.10 - 16.00 น.	12	โลกกว้างทางการศึกษา

ครั้งที่	วัน / เวลา	จำนวนนักเรียน ที่เขากลุ่ม	ชื่อกิจกรรม
6	4 มกราคม 2528 15.10 - 16.00 น.	11	โลกกว้างทาง การศึกษา (ต่อ)
7	11 มกราคม 2528 15.10 - 16.00 น.	12	โลกกว้างทาง อาชีพ
8	18 มกราคม 2528 15.10 - 16.00 น.	12	โลกกว้างทาง อาชีพ (ต่อ)
9	25 มกราคม 2528 15.10 - 16.00 น.	12	ทักษะการตัดสินใจ
10	1 กุมภาพันธ์ 2528 15.10 - 16.00 น.	12	ตารางอาชีพของฉันทน์
11	8 กุมภาพันธ์ 2528 15.10 - 16.00 น.	12	ตารางอาชีพของฉันทน์ (ต่อ)
12	15 กุมภาพันธ์ 2528 15.10 - 16.00 น.	12	ทายใจศักรู
13	22 กุมภาพันธ์ 2528 15.10 - 16.00 น.	12	หลักในการทำงาน
14	1 มีนาคม 2528 15.10 - 16.00 น.	12	จุดมุ่งหมายทางอาชีพ ของฉันทน์
15	8 มีนาคม 2528 15.10 - 16.00 น.	12	จุดมุ่งหมายทางอาชีพ ของฉันทน์ (ต่อ)

2.4 หลังจากกิจกรรมสิ้นสุดแล้ว ให้กลุ่มทดลองทำแบบวิคะชิวาระทาง
อาชีพอีกครั้ง เป็นการทดสอบหลังการทดลอง

2.5 กลุ่มควบคุมเรียนในชั้นเรียนตามปกติ สัปดาห์ละ 1 คาบ ๆ ละ
50 นาที รวม 15 สัปดาห์ ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงช่วงระยะเวลาการดำเนินกิจกรรมในชั้นเรียน จำนวนนักเรียนที่
เข้าเรียนและหัวข้อเรื่องที่ใช่ของกลุ่มควบคุม

ครั้งที่	วัน / เวลา	จำนวนนักเรียน ที่เข้าเรียน	หัวข้อเรื่อง
1	26 พฤศจิกายน 2527 14.20 - 15.10 น.	12	เส้นกราฟชีวิต*
2	3 ธันวาคม 2527 14.20 - 15.10 น.	12	เส้นกราฟชีวิต*
3	11 ธันวาคม 2527 14.20 - 15.10 น.	12	ฉันทองการเป็นอะไร
4	17 ธันวาคม 2527 14.20 - 15.10 น.	12	คุณลักษณะส่วนตัว ของฉันทอง
5	24 ธันวาคม 2527 14.20 - 15.10 น.	12	โลกกว้างทางการ ศึกษา
6	2 มกราคม 2528 14.20 - 15.10 น.	12	โลกกว้างทางการ ศึกษา(ต่อ)
7	7 มกราคม 2528 14.20 - 15.10 น.	12	โลกกว้างทางอาชีพ

* กิจกรรมเส้นกราฟชีวิตของกลุ่มควบคุมมีเนื้อหาเช่นเดียวกัน กิจกรรมเส้นกราฟชีวิต
ของกลุ่มทดลอง ต่างกันตรงที่การใช้อุปกรณ์โดยกลุ่มควบคุมใช้เส้นกราฟแทนเส้นลวด
เพราะไม่สะดวกในการใช้

ครั้งที่	วัน / เวลา	จำนวนนักเรียน ที่เข้าเรียน	หัวข้อเรื่อง
8	14 มกราคม 2528 14.20 - 15.10 น.	12	โลกกว้างทางอาชีพ (ทอ)
9	21 มกราคม 2528 14.20 - 15.10 น.	12	ทักษะการตัดสินใจ
10	28 มกราคม 2528 14.20 - 15.10 น.	12	การวางอาชีพของฉันทัน
11	4 กุมภาพันธ์ 2528 14.20 - 15.10 น.	12	การวางอาชีพของฉันทัน (ทอ)
12	11 กุมภาพันธ์ 2528 14.20 - 15.10 น.	12	ทาสใจศัตรู
13	18 กุมภาพันธ์ 2528 14.20 - 15.10 น.	12	หลักในการทำงาน
14	25 กุมภาพันธ์ 2528 14.20 - 15.10 น.	12	จุดมุ่งหมายทางอาชีพ ของฉันทัน
15	4 มีนาคม 2528 14.20 - 15.10 น.	12	จุดมุ่งหมายทางอาชีพ ของฉันทัน (ทอ)

การดำเนินกิจกรรมในชั้นเรียน ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมในชั้นเรียนตาม
ลำดับชั้น ซึ่งพอสรุปได้ ดังนี้

1. การนำเข้าสู่บทเรียน
2. บอกวัตถุประสงค์ของบทเรียน
3. การดำเนินกิจกรรมในรูปการบรรยาย การฉายสไลด์ การเล่นเกมส์

การทำแบบสอบถามหรือแบบฝึกหัด

4. สรุปข้อคิดที่ได้จากกิจกรรม หรือบทเรียน โดยการที่ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป หรือกลุ่มนักเรียนบางคนออกมารายงานหน้าชั้น
5. มีการซักถามปัญหาและทบทวนปัญหา

หลังจากจบชั่วโมงสุดท้ายแล้ว ให้กลุ่มควบคุมทำแบบวิฤภาวะทางอาชีพอีกครั้ง เป็นการทดสอบหลังการทดลองเช่นเดียวกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบหลังการทดลองมาวิเคราะห์ เพื่อหาค่าทางสถิติ ดังนี้

1. หาค่ามัธยเทศคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนวิฤภาวะทางอาชีพ ที่เพิ่มขึ้น ครั้งทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. นำค่าที่ได้ในข้อ 1. มาทดสอบความแตกต่าง โดยใช้ค่าที (t-test)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย